

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 stycznia 1977 r.

w sprawie gospodarowania kamieniami szlachetnymi i ozdobnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270, z 1957 r. Nr 49, poz. 238 i Nr 50, poz. 245 oraz z 1958 r. Nr 22, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady gospodarowania krajowymi zasobami naturalnych kamieni szlachetnych i ozdobnych, które mogą być wykorzystane do wytwarzania wyrobów jubilerskich, pamiątkarskich oraz galanterii artystycznej, i wyrobami wykonanymi w całości lub w części z tych kamieni.

2. Kamieniami szlachetnymi i ozdobnymi w rozumieniu rozporządzenia są następujące minerały i skały:

- 1) minerały — fluoryt, gagat, gips (odmiany: alabaster, selenit), granat (odmiany: almandyn, demantoid, grosular, pirop, uwarowit), kwarc (odmiany: ametyst, awanturyn, agat, chalcedon, chryzopraz, cytryn, jaspis, karneol, kryształ górski, kwarc zadymiony, morion, opal, praz), malachit, nefryt, serpentyn (odmiana serpolit), skaień (odmiany: amazonit, kamień księżycowy, kamień słoneczny, labrador), topaz, turkus i turmalin,
 - 2) skały — drewno skrzemieniałe, lityt, marmur dolnośląski, migmatyt, pegmatyt, serpentynit, skarn oraz wapień krystaliczny
- zwane dalej „kamieniami”.

§ 2. 1. Gospodarowanie kamieniami obejmuje ich pozyskiwanie, skup, obróbkę, przerób i zbycie.

2. Pozyskiwanie kamieni, z wyjątkiem zbieractwa, odbywa się zgodnie z odpowiednimi przepisami o eksploatacji złóż kopalni.

3. Osoby fizyczne mogą pozyskiwać kamienie zarówno do celów zarobkowych, jak i niezarobkowych, tylko w formie zbieractwa.

§ 3. Prezes Centralnego Urzędu Geologii:

- 1) określa obszary i miejsca występowania kamieni, prowadzi rejestr tych obszarów i miejsc, a także ustala wartość gospodarczą kamieni,
- 2) przeprowadza w porozumieniu z właściwymi ministrami i terenowymi organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego okresowe analizy racjonalnego wykorzystania kamieni,
- 3) może ustalić obszary, na których pozyskiwanie kamieni prowadzą tylko przedsiębiorstwa państwowe.

§ 4. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wyznaczają po porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii przedsiębiorstwa państwowe

obowiązane do wydobywania kamieni, chyba że taki obowiązek został już zgodnie z art. 27 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) nałożony na przedsiębiorstwo przez okręgowy urząd górniczy.

2. O wyznaczeniu przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) zawiadamia:

- 1) Ministerstwo Hutnictwa,
- 2) właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, jeżeli przedsiębiorstwo eksploatuje złożę kopaliny, której wydobywanie nie podlega prawu górniczemu,
- 3) właściwy terenowy okręgowy urząd górniczy, jeżeli przedsiębiorstwo eksploatuje złożę kopaliny, której wydobywanie podlega prawu górniczemu.

3. Właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego oraz okręgowy urząd górniczy nakazują uzupełnić plan racjonalnej gospodarki złożem albo odpowiednio plan ruchu, jeżeli w planie nie uwzględniono obowiązku wydobywania kamieni mimo ich występowania w złożu.

4. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) nadzorujący przedsiębiorstwa wyznaczone do wydobywania kamieni stosują w tych przedsiębiorstwach w ramach obowiązujących zasad płacowych odpowiedni system materialnych zachęt w celu zapewnienia efektywności pozyskiwania kamieni.

§ 5. Przedsiębiorstwa państwowe nie wymienione w § 4 ust. 1 oraz inne jednostki gospodarki uspołecznionej mogą pozyskiwać kamienie po dokonaniu zgłoszenia właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i uzyskaniu potwierdzenia tego zgłoszenia.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, o których mowa w § 4 ust. 1 i § 5, są obowiązane zbywać pozyskane kamienie jednostkom skupu wyznaczonym przez Ministra Hutnictwa w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii i właściwymi ministrami, zwanym dalej „jednostkami skupu”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób fizycznych, które pozyskują kamienie do celów zarobkowych.

3. Skup kamieni od osób fizycznych odbywa się bez stwierdzania tożsamości tych osób.

§ 7. 1. Ministerstwo Hutnictwa sporządza bilans skupionych kamieni.

2. Jednostki skupu są obowiązane informować raz na kwartał Ministerstwo Hutnictwa o ilości skupionych kamieni z podaniem ich rodzajów.

§ 8. Jednostki skupu zbywają kamienie zgodnie z wytycznymi Ministra Hutnictwa.

§ 9. 1. Obróbka i przerób kamieni mogą być dokonywane przez jednostki gospodarki społecznej i rzemieślników oraz przez plastyków będących członkami związków twórczych bądź mających uprawnienie do wykonywania zawodu artysty plastyka.

2. Jednostki i osoby wymienione w ust. 1 są obowiązane prowadzić ewidencję nabycia kamieni z podaniem jego źródła, ewidencję zużycia kamieni oraz ich zbytu.

§ 10. Minister Hutnictwa w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług zapewni podjęcie przez właściwe jednostki organizacyjne współpracy i koordynacji działalności w zakresie obróbki i przerobu kamieni przeznaczonych do wytwarzania wyrobów jubilerskich, pamiątkarskich i galanterii artystycznej, jak również w za-

kresie zbytu wyrobów wykonanych w całości lub w części z tych kamieni, oraz wyznaczy jednostkę wiodącą.

§ 11. Jednostki gospodarki społecznej, rzemieślnicy oraz plastycy, o których mowa w § 9, zbywają wyroby wykonane w całości lub w części z kamieni jednostkom gospodarki społecznej i nie społecznej, prowadząc działalność handlową w trybie obowiązujących przepisów.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1975 r. w sprawie gospodarowania kamieniami szlachetnymi i ozdobnymi (Dz. U. Nr 37, poz. 200).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*